

Pomladni dnevi.

*Škrjanček poje, žvrgoli,
Pomladnih dni se veseli.
Kako veselo bi ne pel,
Ko ves se svet je v cvet odel.*

*Veselo potok spet šumlja,
Ker več ledú ni ne snega.
Kaj bi veselo ne šumljal,
Ko cvetni prt ga je obdal.*

*Vse vzbuja se v življenje spet,
V veselju plava širni svet.
Na prosto pojdemo še mi,
Radujmo se mladostnih dni!*

Slavko Slavič.

Ó, kaj bi dal . . .

Ó pomladno je jasno nebó
Škrjanček radostno vzleteval,
In v pesnih je sladkih vesel
Stvaritelju slavo prepeval. —

Na polju med evetjem pa stal
Je deček evetočega lica,
In pesen je slušal sladko,
Ki pela jo drobna je ptica.

„Kaj dal bi, kaj dal bi za to,
Da jaz kakor ptičica pel bi,
Da njena bi krila imel —
Ó nebesa pevaje hitel bi . . .!“

J. A.

Večerni zvonovi.

Grički žareli so
V zarji večerni,
Ptički zapeli so
Spev tisočerni.
Cvėti glavice
Klanjali so,
Ko tam na gori
Pozvanjali so
K molitvi zvonovi večerni.

Dete k molitvi
Roké je sklenilo,
Pa je molitev
Večerno molilo.
Prišla sta ángelca
Dva iz nebá —
Pa sta ponesla
Molitev srcá
K Mariji na zlate višave.

Mati Marija
Na zlatem prestoli,
Angelci božji
Klečé na okoli;
Src ji molitve
Darujejo,
Srca otroška
Varujejo,
Ki mati Marija jih ljubi.

M. Posavska.

